

Mál nr. 359/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna bóta vegna afnotamissis úr ökutækjetryggingu****Ágreiningur um bætur vegna afnotamissis ökutækis í kjölfar umferðaróhapps.****Gögn.**

Málskot móttakið 5.11.2018 ásamt fylgiskjölum 1-5.

Bréf M dags. 8.11.2018.

Bréf V dags. 10.12.2018.

Málsatvik.

Samkvæmt gögnum málsins lenti bifreið M í árekstri hinn 4. september 2016 og skemmdist hún töluvert. Lögreglurannsókn fór fram á tildrögum slyssins og virðist henni ekki hafa lokið fyrr en í apríl 2017. Viðgerð á bifreiðinni var, samkvæmt gögnum málsins, samþykkt hinn 21. apríl 2017 og lauk henni hinn 18. maí sama ár.

Hinn 8. maí 2017 fékk M tilboð frá V um bætur vegna afnotamissis af bifreiðinni, en tilboðið hljóðaði upp á 360.000 kr., eða 4.000 kr. á dag í 90 daga, gegn því að M sendi skýringar á því að hann hefði lagt til aðra bifreið á tímabilinu. Virðist tilboð V að einhverju leyti byggt á því að áformað hafi verið að senda bifreiðina, sem er á pólskum númerum, úr landi í nóvember 2016. Jafnframt kemur fram í bréfi V að M hefði getað sett bifreiðina í viðgerð á eigin kostnað mun fyrr en í apríl 2017.

M sætti sig ekki við þetta tilboð og fór fram á bætur vegna afnotamissis frá 5. september 2016 til og með 18. maí 2017, eða í 265 daga, enda væri óumdeilt að bifreiðin hefði verið óökufær allan þann tíma. Vegna þessa hefði M þurft að útvega aðra bifreið til afnota, bæði hér á landi og í Póllandi, en þar hefði verið áformað að nota bifreiðina sem vinnutæki. Þá segist M ítrekað hafa reynt að fá heimild til að gera við bifreiðina, án árangurs. M telur að þáttur hans í umræddu slysi hafi legið ljós fyrir frá því skýrsla var tekin af honum þremur dögum eftir slysið, og að V hefði getað fengið upplýsingar um þann þátt mun fyrr. Hefði því engin ástæða verið til þess að viðurkenna ekki bótaábyrgð gagnvart honum fyrr en raun varð. Jafnframt var M ósáttur við upphæð daggjaldsins vegna afnotamissisins.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V í fyrsta lagi fram að nefndinni sé ekki heimilt að úrskurða um bótafjárhæðir án samþykkis félagsins, sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar, og slíkt samþykki liggja ekki fyrir. Því er þess óskað að þeim hluta kröfunnar sé vísað frá. Að öðru leyti hafnar V kröfu M. Rannsókn lögreglu hafi ekki lokið fyrr en í apríl 2017 og þá fyrst hafi félaginu verið fært að taka afstöðu til sakarskiptingar. Á því tímabili hafi M ekki gripið til neinna ráðstafana til að takmarka tjón sitt, t.a.m. með bráðabirgðaviðgerð á bifreiðinni. Þá hafi M ekki sýnt fram á hvert raunverulegt fjárhagstjón hans vegna afnotamissisins var. Enn fremur verði tjónvaldi ekki kennt um þá töf sem orðið hefði á rannsókn málsins, og geti hún ekki talist sennileg afleiðing umferðaróhapps. Er kröfum M um bætur vegna afnotamissis, umfram þá 90 daga sem V hafði þegar boðið, því hafnað.

Álit:

Rétt er að taka fram að nefndinni er ekki heimilt að úrskurða um bótafjárhæðir sem slíkar nema að fengnu samþykki allra málsaðila, sbr. 2. mgr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar skv. auglýsingu nr. 1090/2005. Slíkt samþykki liggur ekki fyrir hvað V varðar og er þeim þætti málsins því vísað frá.

Ekki liggja fyrir nefndinni nein gögn er sýna fram á hvert fjárhagslegt tjón M var vegna afnotamissis bifreiðarinnar, og til hvaða ráðstafana hann þyrfti að grípa hér á landi til að tryggja sér aðra bifreið til afnota. Fyrir liggur bréf frá fyrirtæki sem M starfaði fyrir í Póllandi, um að þurft hafi að leigja bifreið þar ytra, en ekkert kemur fram um kostnað eða tjón M vegna þess. Verður því að fallast á að M hafi ekki sýnt fram hvert raunverulegt fjárhagstjón hans hafi verið.

Þá byggir M á því að þrátt fyrir ítrekaðar beiðnir hafi ekki fengist heimild til að gera við bifreiðina á þeim tíma sem lögreglurannsókn stóð yfir. Engin gögn liggja hins vegar fyrir nefndinni um slík samskipti M og V og verður því að teljast ósannað að M hafi ekki verið fært að takmarka tjón sitt með einhverjum hætti.

Á grundvelli ofangreinds er frekari kröfum M vegna afnotamissis hafnað.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á frekari bótum en honum hafa þegar verið boðnar vegna afnotamissis bifreiðarinnar tryggðri frá V.

Reykjavík 3. janúar 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.